

Phân tích truyện ngắn Những đứa trẻ của M. Go-rơ-ki

Những bài văn mẫu hay phân tích, nêu cảm nghĩ về nội dung truyện ngắn Những đứa trẻ (trích truyện Thời thơ ấu) của M. Go-rơ-ki.

Đề bài: Phân tích, nêu cảm nghĩ về "*Những đứa trẻ*" (trích truyện "Thời thơ ấu") của M. Go-rơ-ki.

Bài phân tích được đánh giá cao phân tích truyện ngắn Những đứa trẻ (M.Go-rơ-ki)

Chắc hẳn mỗi chúng ta đều có những kỉ niệm về tuổi thơ của mình. Đó có thể là những ngày tháng đầy ắp niềm vui, tiếng cười nhưng cũng có thể đó là một tuổi thơ đông đầy nước mắt. Nhưng cho dù là kỉ niệm vui hay buồn thì mỗi khi nhớ lại, nó gợi cho chúng ta rất nhiều cảm xúc. Và nhà văn Mác-xim Go-rơ-ki đã tái hiện thời thơ ấu của mình trong đoạn trích "*Những đứa trẻ*".

Mác-xim Go-rơ-ki (1868 - 1936) có tên thật là A-lếch-xây Pê-scốp. Theo tiếng Nga, bút danh này có nghĩa là "cay đắng", qua đó bạn đọc thế giới có thể hình dung được những khó khăn, bất hạnh, khổ cực mà ông phải trải qua trong cuộc đời. Đoạn trích "*Những đứa trẻ*" thuộc chương IX của cuốn tiểu thuyết tự thuật "Thời thơ ấu" được sáng tác năm 1913 - 1914. Nội dung đoạn trích này kể về việc A-li-ô-sa không thấy ba anh em con của đại tá Ốp-xi-an-ni-cốp ra sân chơi sau một tuần xảy ra sự kiện thằng em nhỏ nhảy vào gàu rơi xuống giếng. Chúng bị cấm không được chơi với A-li-ô-sa nhưng sau đó "chúng xuất hiện và ồn ào hơn trước". Dù bị cấm đoán nhưng những đứa trẻ vẫn tiếp tục tình bạn với nhau. Chúng gặp nhau bằng nhiều cách và kể cho nhau nghe những câu chuyện cổ tích của bà hay câu chuyện về những con chim.

Những đứa trẻ ấy đều là những đứa trẻ sống thiếu tình thương từ gia đình. Cậu bé A-li-ô-sa sống với ông bà ngoại do bố cậu đã mất còn mẹ thì đi lấy chồng khác. Bà ngoại cậu hết mực thương yêu, chăm sóc cháu nhưng ông ngoại lại là một người nóng tính, dữ tợn. A-li-ô-sa không nhận được tình thương của bố mẹ và cả ông ngoại của mình. Còn những đứa trẻ con nhà đại tá Ốp-xi-an-ni-cốp sống với bố và mẹ mới vì mẹ đẻ của chúng đã mất nên đại tá lấy vợ khác. Ông ấy đã đánh và cấm không cho chúng chơi với A-li-ô-sa. Hành động cấm đoán ấy có lẽ xuất phát từ sự đối ngược nhau về hoàn cảnh sống. Ba đứa trẻ sống trong một gia đình quan chức có kinh tế khá giả, sung túc còn A-li-ô-sa sống trong một gia đình thường dân, kinh tế sa sút. Tuy có sự cách biệt về địa vị xã hội nhưng chúng đều giống nhau ở hoàn cảnh sống thiếu tình thương của cha mẹ. Chính điều ấy đã khiến những đứa trẻ gắn bó thân thiết với nhau bằng sự hồn nhiên, vô tư của tuổi thơ. Tình bạn trong trắng giữa chúng được bắt nguồn từ sự mất mát, thiếu thốn đời sống tình cảm từ những người sinh ra chúng.

Phân tích truyện ngắn Những đứa trẻ của M. Go-rơ-ki

Tình bạn chân chính sẽ không vì bất cứ lí do gì mà tan vỡ. Dù bị cấm đoán nhưng chúng vẫn tìm mọi cách để duy trì tình bạn. Phải là một tình bạn thấm thiết thì chúng mới vượt qua rào cản, sự ngăn cấm để tiếp tục chơi với nhau như vậy. Chúng trèo lên cái xe trượt tuyết cũ ở dưới mái hiên nhà kho để “ngắm nghía” và trò chuyện cùng nhau. Đó cũng là nơi ba đứa trẻ nhà đại tá Ôp-xi-an-ni-cốp tâm sự về cuộc sống của mình, về người mẹ đẻ đã mất, về người mẹ mới mà trong các câu chuyện cổ tích thường gọi là dì ghẻ. Với suy nghĩ của một cậu bé, A-li-ô-sa tin rằng mẹ của ba đứa trẻ kia sẽ trở về, sẽ sống lại nhờ nước phép. Cậu kể cho những đứa trẻ về các câu chuyện cổ tích của bà ngoại khiến chúng lặng yên, chăm chú nghe. Bỗng “một ông già với bộ ria trắng, mình vận chiếc áo dài lưng thùng màu nâu nhạt như của thầy tu, đầu đội chiếc mũ xù lông” đến và dọa A-li-ô-sa: “Cấm không được để nhà tao”. Đó là đại tá Ôp-xi-an-ni-cốp. Ông nắm chặt vai cậu bé A-li-ô-sa khiến cậu “sợ đến phát khóc” nhưng chưa kịp khóc òa lên thì cậu “đã ở ngoài đường rồi”.

Ngỡ tưởng bọn trẻ vì sự dọa nạt của người lớn mà trở nên cách biệt nhưng chúng vẫn chơi với nhau và cảm thấy rất vui thích. A-li-ô-sa đã “khoét một lỗ hổng hình bán nguyệt” ở hàng rào để nói chuyện với lũ trẻ. Chúng “ngồi xôm hoặc quỳ xuống nói chuyện khe khẽ với nhau” và một trong ba đứa trẻ kia phải đứng canh để đề phòng sự xuất hiện của người bố. Câu chuyện của những đứa trẻ xoay quanh cuộc sống buồn tẻ của chúng, chuyện về những con chim đang sống như thế nào và “nhiều chuyện trẻ con khác”. A-li-ô-sa kể cho chúng nghe những truyện cổ tích của bà, khi nào quên cậu lại chạy về hỏi bà kiến ba đứa trẻ rất thích thú. Chúng “ngồi sát vào nhau, giống như những chú gà con”. Thằng anh lớn thì mỉm cười, thằng bé nhất thì “mím chặt môi và phồng má lên, còn thằng kia thì chống khuỷu tay lên đầu gối, tay kia quàng lên vai em nó ấn em nó cúi xuống” để tránh sự bắt gặp của người bố. Khoảng cách và sự phân hóa giàu nghèo không thể ngăn cách tình bạn keo sơn, sâu sắc của những đứa trẻ. Chúng gắn bó với nhau bằng những gì hồn nhiên, trong sáng nhất. Tình bạn chân thành ấy không có sự hà khắc nào chia rẽ được.

Không chỉ làm nổi bật tình bạn của những đứa trẻ, đoạn trích này còn khắc họa hình ảnh người bà ngoại hiền từ của A-li-ô-sa. Những truyện cổ tích bà kể là nền tảng vững chắc để Go-rơ-ki có được sự nghiệp văn học đồ sộ, trở thành nhà văn nổi tiếng được nhiều thế hệ bạn đọc thế giới biết đến. Tuy không được nhà văn miêu tả chi tiết nhưng chúng ta có thể cảm nhận được bà là một người nhân hậu và rất yêu thương cháu. Câu nói của thằng lớn nhà đại tá Ôp-xi-an-ni-cốp nói cũng là lời khẳng định của tác giả: “Có lẽ tất cả các bà đều rất tốt”. Bà luôn là người yêu thương, gần gũi, chăm sóc các cháu một cách chu đáo nhất. Chính bà cũng là người đưa cháu đến với thế giới cổ tích, những câu chuyện thấm đượm tính nhân văn và tình người cao đẹp. Câu nói của thằng lớn khiến A-li-ô-sa thấy “đường như nó đã sống trên trái đất này một trăm năm chứ không phải mười một năm”.

Đoạn trích này nằm trong cuốn tiểu thuyết tự thuật được kể theo ngôi thứ nhất, người kể chuyện xưng “tôi” khiến câu chuyện trở nên chân thật và vô cùng hấp dẫn. Những gì

Phân tích truyện ngắn Những đứa trẻ của M. Go-rơ-ki

xảy ra trong tác phẩm cũng là những gì mà tác giả Go-rơ-ki trải qua vì đặc trưng của thể loại này là nhà văn tự kể chuyện về cuộc đời của mình. “Những đứa trẻ” có sự kết hợp của các yếu tố tự sự, miêu tả, biểu cảm, nghị luận và các yếu tố lí kì tạo được hứng thú nơi bạn đọc. Sự đan xen giữa những câu chuyện đời thường và những câu chuyện cô tích về người mẹ, người bà đã tạo nên một không gian truyện đầy chất thơ và thấm đẫm tình người.

Bằng lối kể chuyện giàu hình ảnh, nhà văn đã tái hiện lại sinh động tình bạn thân thiết thời thơ ấu của ông với những đứa trẻ nhà hàng xóm vượt qua những khoảng cách xã hội, sự ngăn cấm của gia đình để gắn bó với nhau. Mác-xim Go-rơ-ki đã mang đến cho bạn đọc những trang văn tuyệt vời. Qua đó, chúng ta có thể hiểu thêm phần nào về cuộc đời, bản thân con người của nhà văn.

Top 2 bài văn hay nhất phân tích nội dung đoạn trích Những đứa trẻ

Bài số 1:

Macxim Go-rơ-ki là nhà văn nổi tiếng trong xu hướng hiện thực xã hội chủ nghĩa của văn học Nga. Đoạn trích “*Những đứa trẻ*” được trích trong tiểu thuyết “*Thời thơ ấu*” của tác giả, đây là một đoạn trích rất xúc động thể hiện tình yêu bà chứa chan của cậu bé Aliosa, đồng thời người đọc đã thấy được thời thơ ấu của tác giả.

Tác giả có tuổi thơ với quá nhiều đắng cay và bất hạnh, cả cha và mẹ đều mất sớm, bỏ lại một mình chú bơ vơ cô cút. Chú sống với ông bà ngoại nhưng ông ngoại luôn đối xử với chú bằng roi vọt tàn nhẫn, hai cậu thì luôn tranh giành nhau gia tài, lão đại tá hàng xóm luôn hách dịch và coi thường tầng lớp dưới. May sao chú còn có bà ngoại, được sống trong tình thương của bà ngoại, và cả người thợ bên hàng xoma, những đứa trẻ đáng yêu của con nhà đại tá. Nhờ có những tình cảm ấy mà tâm hồn tuổi thơ của chú có được những cảm xúc trong sáng và thấm thiết.

Lần đầu tiên những đứa trẻ gặp nhau là khi Aliosa bắt gặp con nhà đại tá từ trên cành cây vắt vẻo, chú say mê và khát khao được chan hòa bạn bè, chú cố ý để cho bọn trẻ chú ý tới nhưng chúng chỉ thì thầm, làm cho chú “ngượng quá bèn tụt xuống đất”. Đó là kỉ niệm ban đầu đầy nước mắt về tình bạn của Aliosa. Cho tới lần chú cùng hai thằng anh con nhà đại tá cứu đứa em út ngã xuống giếng, đó chính là chiến công và thử thách phá vỡ hàng rào ngăn cách tình bạn. “Xuống đây chơi với chúng tớ” là tiếng gọi đầu tiên của những người bạn bè, đầy tình thương và sự tin cậy, là giây phút hạnh phúc nhất.

Rồi từ đó bốn đứa trẻ chơi với nhau vui vậy “ngồi sát bên nhau như những chú gà con”, chúng đã có những giây phút thân thiện bên nhau cho tới khi lão đại tá xuất hiện và đuổi chú ra khỏi nhà, cấm chú không được chơi với con của mình. Nhưng tình bạn ấy đã

Phân tích truyện ngắn Những đứa trẻ của M. Go-rơ-ki

chẳng có gì ngăn cách được, chúng tiếp tục chơi với nhau mà quan hệ ngày càng thân thiết. Chúng thay phiên nhau canh để nghe Aliosa kể chuyện cổ tích về cuộc sống buồn tủi và những con chim. Tình cảm bạn bè hồn nhiên, trong sáng và tươi đẹp ấy như một dấu ấn không thể phai nhòa trong cuộc đời của tác giả, dù hơn 40 năm đã trôi qua nhưng ông vẫn còn nhớ như in và vẹn nguyên cảm xúc ban đầu.

Trong tình bạn và tuổi thơ của những đứa trẻ ấy có sự xuất hiện của bà ngoại Aliosa, bà là nguồn hạnh phúc và dòng sữa ngọt ngào nuôi dưỡng tâm hồn chúng. Bà là chỗ dựa tinh thần và che chở cho Aliosa khỏi những điều chẳng lành, mỗi lần đang kể mà quên tình tiết trong câu chuyện cổ tích là em lại chạy về hỏi bà, đó là điều mà ba đứa trẻ kia đều khao khát và mơ ước. Aliosa rất tự hào kể những điều tốt đẹp về bà ngoại.

Có thể nói, chính tình bạn và tình yêu thương của bà đã giúp Aliosa vượt lên trên nỗi bất hạnh cuộc đời mình. Từ đó ta thấm thía giá trị và ý nghĩa của một tình bạn đẹp, nó thắp sáng niềm tin và đem lại hạnh phúc cho tuổi thơ. Đó chính là ý nghĩa nhân văn của tiểu thuyết nói chung và đoạn trích nói riêng.

Bài số 2:

Bộ ba tự truyện của Gorki (Thời thơ ấu, Kiếm sống, Những trường đại học của tôi) là những trang văn có chỗ thấm đầy lệ, có nơi có những tiếng thở dài, cũng có nụ cười tiếng hát, có những dặm đường đầy thử thách của một chú bé, một chàng trai có những tấm lòng tràn đầy nhân hậu mệnh mông.

Đọc chương 9 tập "Thời thơ ấu", dõi theo hành trình của cậu bé Pê-scốp, lòng chúng ta xôn xao rung động trước vẻ đẹp một tâm hồn thơ bé. Tình bạn, tình yêu bà của bé A-li-ô-sa Pê-scốp nhiều rung động, chứa chan.

Pê-scốp đã sớm nếm trải nhiều cay đắng, bất hạnh. Lên mười tuổi thì cả cha lẫn mẹ đều lần lượt qua đời. Ông ngoại dữ dòn. Chỉ có bà ngoại dịu hiền, yêu thương đứa cháu cô cút hết mực. Những chuyện cổ tích bà kể, những bài thánh ca bà hát như hương hoa ngào ngạt ướp vào tâm hồn tuổi thơ A-li-ô-sa. Cháu chỉ còn biết tìm đến thế giới loài chim, cháu bắt chim, nuôi chim để nghe chim hót. Khao khát tình thương và tình bạn. Nhà nghèo, ít được đến trường nên A-li-ô-sa ngồi vắt vẻo trên cành cây nhìn sang một cái sân rộng, có lúc phải nhìn qua khe hở hàng rào nhìn ba anh em nhà láng giềng chơi. Khuôn mặt tròn, mắt xám với màu áo xanh cùng những trò chơi lạ của ba anh em đã làm chú ta rất thích. Chúng chơi rất thú vị, vui vẻ và không bao giờ cãi nhau. A-li-ô-sa thích cách ăn vận, thích thái độ sẵn sàng của chúng đối với nhau ... Mỗi khi đứa em nhỏ, một thằng bé "ngộ nghĩnh và lanh lợi" bị ngã thì hai thằng anh lại cười vui, rồi xúm vào đỡ em dậy, hoặc lấy khăn tay, lấy lá cây ngưu bàng lau các ngón tay và quần cho em. Tiếng nói của đứa anh thứ hai, nói một cách hiền hậu "Em lóng ngóng quá" làm cho Aliôsa chú

Phân tích truyện ngắn Những đứa trẻ của M. Go-rơ-ki

ý. Cả 3 anh em đều khỏe mạnh, rất nhanh nhẹn, chan hòa yêu thương, không bao giờ cãi nhau hoặc gian lận cả! Aliôsa đã ngắm nhìn say mê, tưởng như chú đang cùng chơi vui vẻ với chúng. Chú phải leo lên cành cây, lúc thì "huýt sáo gọi chúng", lúc thì "hét lên hoặc cười thật to để 3 anh em nhà nọ nhìn thấy ...", chúng thì thăm bàn bạc gì với nhau, chúng nói khề với nhau điều gì, ... nên đã làm cho Aliôsa "ngượng quá bèn tụt xuống đất". Có một cái gì ngăn cách hai thế giới tâm hồn tuổi thơ, hay là hàng rào, hay là ..., điều đó làm cho Aliôsa cảm thấy tủi và "cô đơn" nhiều lắm!

Go-rơ-ki đã kể lại một cách tỉ mỉ kỉ niệm xa xưa ấy, đã làm cho mỗi chúng ta cảm động nhớ lại những chuyện vui buồn thời bé thơ, nhớ lại những kỉ niệm ấm áp về tình bạn dưới mái trường Tiểu học ngày nào ...

Một cơ hội đã đến để 3 anh em nhà kia mời Aliôsa cùng sang chơi. Một lần chơi trò ú tim, đưa em út non nớt ngây thơ và khờ dại đã ngồi vào gàu và rơi xuống giếng.

Aliôsa chợt nhìn thấy, nhảy phắt xuống sân và kêu to: "Ngã xuống giếng rồi!". Chú đã đến kịp thời để cùng hai đứa anh kéo thẳng em út lên, thoát hiểm. Thằng bé ướt sũng, bàn tay rớm máu, "mặt tái xanh nhưng vẫn mỉm cười". Chúng bàn nhau cách nói dối "em ngã vào vũng nước". Trước lúc đưa em vào nhà, thằng anh lớn đã "gật đầu" và "chìa tay" cho Aliôsa và nói: "Cậu chạy đến nhanh lắm!". Sự việc diễn ra quá nhanh, đến nỗi Aliôsa lúc nhìn lại cảnh cây mà từ đó, chú nhảy xuống cứu bạn "vẫn còn rung rung và một chiếc lá vàng rụng xuống". Có thể nói, sự nhanh nhẹn và tấm lòng của Aliôsa trong việc ứng cứu đứa bé là một "chiến công", một thử thách cho tình bạn của chú với anh em nhà nọ một tuần sau đó.

Hàng rào ngăn cách vô hình đã bị lũ trẻ phá tung. Và chỉ mấy ngày sau, ba anh em lại kéo nhau ra sân chơi, thằng anh lớn nhìn thấy Aliôsa trên cây đã thân mật gọi:

"Xuống đây chơi với chúng tớ". Đó là tiếng gọi của bạn bè. Là niềm thương yêu tin cậy. Là phần thưởng, là giây phút hạnh phúc nhất đối với Aliôsa mà chú mong đợi bấy nay.

Vốn tâm hồn trong sáng, nhạy cảm, bốn đứa bé như bốn con chim non ríu rít chơi với nhau. Aliôsa hỏi chúng nó có bị đánh không. Chúng trao đổi với nhau về chuyện bắt chim nuôi chim, về chim Bạch yến ... Chúng nói với nhau về mẹ và dì ghẻ. Cả bốn đứa bé đều cùng cảnh ngộ "mò côi mẹ", sự đồng cảm về cảnh ngộ đã gắn bó tâm hồn tuổi thơ. Aliôsa kể cho chúng nghe "Chuyện mù dì ghẻ phù thủy" ... Bốn đứa bé "ngồi sát vào nhau như những chú gà con". Đây là những khoảnh khắc thần tiên của chúng. Thằng bé nhất thì "mím chặt môi và phồng má lên". Một đứa thì "chống khuỷu tay lên đầu gối ... " và quàng lên vai em nó. Chúng im lặng lắng nghe cổ tích.

Ở đời, xưa và nay, tình bạn luôn luôn được thử thách qua cảnh giàu nghèo, sang hèn, lúc thành đạt, v.v ... Ở người lớn và trẻ em có tình bạn thủy chung, có thứ tình bạn "nặng

Phân tích truyện ngắn Những đứa trẻ của M. Go-rơ-ki

sớm, chiều mưa", v.v ... Bốn đứa trẻ này đang chơi thân với nhau, bỗng người lớn đã xông vào "phá đám". Lão đại tá già xuất hiện với bộ ria trắng, đầu đội chiếc mũ xù lông đã thô bạo "nắm lấy vai" và đuổi Aliôsa ra khỏi công với lời đe dọa: "Cấm không được đến chỗ tao!". Rồi trận đòn của ông ngoại. Sự đặt điều mách lẻo, sự để ý "theo dõi" của bác Piôt. Ông ngoại đã nghiêm cấm cháu không được chơi với mấy đứa con lão đại tá, v.v ... nhưng tuổi thơ và tình bạn trong sáng của tuổi thơ, ai có thể ngăn cấm và li gián được? Vì thế Aliôsa vẫn tiếp tục chơi với 3 đứa bé kia và quan hệ giữa chúng nó "càng ngày càng trở nên thích thú". Chẳng có "ái quan", "bức tường thành" nào ngăn cách được bốn đứa trẻ ! Mọi định kiến giai cấp, mọi sự ngăn cấm và đòn roi đối với chúng nó chẳng có nghĩa lý gì. Giữa bức tường và hàng rào nhà ông đại tá, có một cây du, một cây bồ đề và một bụi hương mộc rậm rạp, "một lỗ hồng hình bán nguyệt" đã được bí mật khoát ra. Chính tại đây ba đứa con trai đại tá, một đứa đứng canh, hai đứa "ngồi xồm hoặc quỳ nói chuyện khe khẽ với nhau". Chúng nói về cuộc sống buồn, về những con chim, nhiều chuyện trẻ con khác, ... Chúng nghe Aliôsa kể chuyện cổ tích. Có một chi tiết rất thú vị là mỗi lần kể chuyện, nửa chừng quên mất chỗ nào, Aliôsa lại chạy về hỏi bà ... Chúng vẫn chơi vui, vẫn tâm tình, vẫn chan hòa trong niềm thơ ấu cổ tích. Một tình bạn trong sáng, hồn nhiên.

Ba anh em con nhà đại tá mồ côi mẹ, chịu cảnh dì ghẻ, chúng lại không còn bà. Còn Aliôsa, tuy thỉnh thoảng vẫn bị ông ngoại đánh đòn, nhưng em còn có bà ngoại. Bà là dòng sữa cổ tích ngọt ngào nuôi dưỡng tâm hồn em. Bà là chỗ dựa tinh thần bảo vệ che chở cháu khi bị người lớn đặt điều. Ta hãy nghe bà trả lời dứt khoát bác Piôt:

"Ôi chà, bác Piôt, tự bác đặt điều ra thì có, nó không chửi bác như vậy đâu!. Mỗi lần Aliôsa quên một tình tiết nào đó trong cổ tích, chạy về hỏi bà, em đã làm cho bà "rất hài lòng". Chú đã tự hào kể bao nhiêu chuyện tốt đẹp về bà ngoại mình, đã làm cho 3 anh em nhà đại tá xúc động. Cả 3 anh em đều buồn và thẳng anh lớn đã thờ dài nói: "Có lẽ tất cả các bà đều rất tốt, bà mình trước đây cũng rất tốt". Đó là một câu nói giản dị của một em bé đã trải qua nhiều bất hạnh. Những bạn nhỏ nào đó đã từng được nghe bà ru, bà kể chuyện cổ tích, từng được bà ôm ấp gãi lưng cho ? Những bạn nhỏ nào đó trong cơn mơ từng thấy bà hiền hậu đang cầm "quả thị Tầm Cám" trên tay ? Và những ai đó khi cất tiếng chào đời chưa một lần nào được nhìn thấy mái tóc bà, nụ cười hiền hậu của bà sẽ xúc động biết bao khi nghe một đứa bé "thờ dài" nói trong ngao ngán "bà mình trước cũng rất tốt" ...

Có thể nói tình bạn và tình yêu thương bà là những tình cảm đậm đà, trong sáng, thiêng liêng của tuổi thơ. Đọc những dòng tự thuật trên đây, ta thấy chất thơ dào dạt trên trang văn của Go-rơ-ki – Ta biết yêu bà, yêu bạn. Ta lớn lên và được sống tin cậy trong tình yêu thương menh mông. Thiếu tình thương, tuổi thơ buồn lắm vì phải trải qua những tháng ngày u ám cô đơn, Từ khi có bạn, được chơi trong tình bạn, những em bé mồ côi như có ánh nắng đem lại sự ấm áp cho tâm hồn. Go-rơ-ki đã nói rất cảm động điều đó. Tính chân thực, hồn nhiên và truyền cảm tạo nên vẻ đẹp văn chương đích thực của "Thời thơ ấu".

Phân tích truyện ngắn Những đứa trẻ của M. Go-rơ-ki

Tham khảo thêm những bài văn hay lớp 9 khác tại mục tài liệu [Văn mẫu 9](#). Chúc các bạn học tốt môn Văn !